

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par saimniecisko darbību šīs tiesību normas izpratnē uzskata tādu darbību kā pamatlietā, ko veido tas, ka sabiedrība sniedz reģionam pakalpojumus Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā atbilstoši plānošanas līgumiem, ko šī sabiedrība ir noslēgusi ar minēto reģionu;
- 2) Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais noteikums par neaplikšanu ar PVN ir piemērojams tādai darbībai kā pamatlietā, ko veido tas, ka sabiedrība sniedz reģionam pakalpojumus Reģionālā veselības aprūpes dienesta plānošanas un pārvaldības jomā atbilstoši plānošanas līgumiem, ko šī sabiedrība ir noslēgusi ar minēto reģionu, ja šī darbība ir saimnieciskā darbība šīs direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē, ja, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, var uzskatīt, ka minētā sabiedrība ir kvalificējama par publisko tiesību subjektu un ja tā minēto darbību veic kā valsts varas pārstāve, ciktāl iesniedzējtiesa konstatē, ka šīs pašas darbības neaplikšana ar nodokli nav tāda, kuras dēļ zināmā mērā tiktu izkropļota konkurence.

Šajā kontekstā "citu publisko tiesību subjektu" jēdziens minētās direktīvas 13. panta 1. punkta izpratnē nav jāinterpretē, atsaucoties uz "publisko tiesību subjektu" jēdziena definīciju Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 1. panta 9. punktā.

⁽¹⁾ OV C 212, 7.7.2014

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 29. oktobra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – B&S Global Transit Center BV/Staatssecretaris van Financiën (Lieta C-319/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopienas muitas kodekss — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — 203. un 204. pants — Kopienas ārējā tranzīta režīms — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 365., 366. un 859. pants — Muitas parāda rašanās — Izņemšana vai neizņemšana no muitas uzraudzības — Pienākuma neizpilde — Tranzīta procedūras neizbeigšana — Preču izvešana no Eiropas Savienības muitas teritorijas

(2015/C 429/05)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: B&S Global Transit Center BV

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EKK) Nr. 2913/92 par Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, 203. un 204. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākuma uzrādīt precī, uz kuru attiecas Kopienas ārējā tranzīta režīms, galamērķa muitas iestādē neizpilde ir pamats tam, lai rastos muitas parāds, pamatojoties nevis uz Regulas Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1791/2006, 204. pantu, bet uz Regulas (EK) Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1791/2006, 203. pantu, ja attiecīgā prece ir izvesta no Eiropas Savienības muitas teritorijas un ja procedūras izmantotājs nav spējīgs iesniegt dokumentus, kas atbilst Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92, tās versijā, kas izriet no Komisijas 2001. gada 4. maija Regulas (EEK) Nr. 993/2001, 365. panta 3. punktam vai Regulas Nr. 2454/93, versijā, kas izriet no Komisijas 2008. gada 17. novembra Regulas (EEK) Nr. 1192/2008, 366. panta 2. un 3. punktam.

(¹) OV C 315, 15.9.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 29. oktobra spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt
prejudiciālu nolēmumu) – *Freistaat Bayern/Verlag Esterbauer GmbH*

(Lieta C-490/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Datubāzu tiesiskā aizsardzība — Direktīva 96/9/EK — 1. panta 2. punkts — Piemērošanas joma — Datubāzes — Topogrāfiskās kartes — Datubāzi veidojošo materiālu neatkarība — Minēto materiālu nošķiršanas iespēja, neietekmējot to informatīvo saturu — Topogrāfiskas kartes mērķa attiecībā uz lietotāju ņemšana vērā

(2015/C 429/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Freistaat Bayern*

Atbildētāja: *Verlag Esterbauer GmbH*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešo personu no topogrāfiskas kartes iegūtie ģeogrāfiskie dati, kas tiek izmantoti citas kartes izgatavošanai un tirdzniecībai, pēc to iegūšanas saglabā savu informatīvo vērtību, kas ir pietiekama, lai tos varētu kvalificēt kā “datubāzes” “neatkarīgus materiālus” minētās normas izpratnē.

(¹) OV C 34, 2.2.2015.